

200706091/1.

Datum uitspraak: 8 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/54146 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 25 juli 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 februari 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 30 november 2005 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 juli 2007, verzonden op 2 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

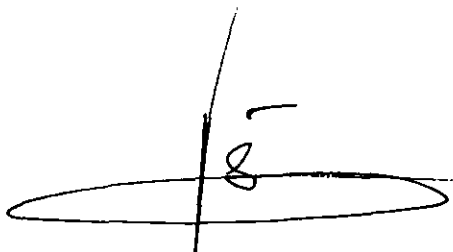
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2007

418.

Verzonden: 8 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 05/54146
V-nummer

Inzake: eiseres,
gemachtigde mr. A. van der Toorn, advocaat te Roermond,

tegen: de Staatsecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken
en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. J.W. Kreumer

I Procesverloop

1. Eiseres, geboren op , bezit de Bosnische nationaliteit. Zij verblijft sinds onbekende datum als vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) in Nederland. Op 18 januari 2005 heeft zij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 met als doel 'arbeid als zelfstandige'. Bij besluit van 15 februari 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen wegens het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv). Bij brief van 9 maart 2005 heeft eiseres tegen dit besluit bezwaar gemaakt, aangevuld bij brief van 29 maart 2005. Op 9 maart 2005 heeft eiseres een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 21 april 2005 is het verzoek om een voorlopige voorziening niet-ontvankelijk verklaard. Bij besluit van 30 november 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

2. Op 1 december 2005 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend op 3 januari 2006. Verweerder heeft op 13 september 2006 een verweerschrift ingediend.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 28 juni 2007. Ter zitting is verschenen eiseres in persoon. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Tevens is verschenen als tolk J. Lamers.

II Overwegingen

1.1. Ingevolge artikel 14, tweede lid van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder een beperking verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

1.2. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

AWB 05/54146

2

1.3. In artikel 17, eerste lid van de Vw 2000 en artikel 3.71, tweede lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) is een aantal gevallen opgenomen waarin het ontbreken van een mvv niet wordt tegengeworpen.

1.4. Ingevolge artikel 3.71, vierde lid van het Vb 2000 wordt een aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv wanneer het stellen van het mvv-vereiste zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hardheidsclausule).

2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiseres niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komt. Hij voert daartoe aan dat eiseres niet aan het mvv-vereiste voldoet. Niet gebleken is dat eiseres valt onder één van de categorieën vrijgestelde vreemdelingen genoemd in artikel 17, eerste lid, a tot en met f, van de Vw 2000. Evenmin is gebleken dat eiseres valt onder één van de categorieën vrijgestelde vreemdelingen genoemd in artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000. Er bestaat voorts geen grond om aan te nemen dat toepassing van het mvv-vereiste tot een onbillijkheid van overwegende aard zal leiden als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.

3. Eiseres kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Zij voert daartoe aan dat zij in Nederland een nieuw leven heeft opgebouwd. Eiseres heeft alles opgegeven om naar Nederland te komen en heeft verder niets en niemand meer in het land van herkomst. Eiseres heeft voorts een zeer hechte band met personen, die woonachtig zijn in Nederland. Voorts heeft verweerder ten onrechte niet in acht genomen dat van eiseres niet verlangd kan worden dat zij naar het land van herkomst terugkeert om daar een mvv-procedure aan te vragen en af te wachten, aangezien eiseres vennoot is van een goedlopende vennootschap onder firma (VOF). Eiseres is onmisbaar voor de bedrijfsvoering van de VOF. De aanwezigheid van eiseres hier te lande is voorts van wezenlijk Nederlands belang. Eiseres weet zich economisch uitstekend te redden in Nederland.

4. De rechtbank overweegt het volgende. In geschil is of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eiseres genoemde omstandigheden geen aanleiding geven om toepassing te geven aan de hardheidsclausule. Eiseres heeft gesteld, doch niet onderbouwd, dat zij onmisbaar is voor de vennootschap gedurende de periode dat zij een mvv-aanvraag in haar land van herkomst zou doen. Evenmin is door eiseres onderbouwd dat de twee andere vennoten van de VOF niet haar afwezigheid zouden kunnen opvangen. Verweerder heeft zich reeds hierom naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de door eiseres genoemde omstandigheden geen aanleiding geven om toepassing te geven aan de hardheidsclausule. Het standpunt van eiseres dat zij geen banden meer heeft met haar land van herkomst, doet aan dit oordeel niet af. Ten aanzien van de eerst ter zitting door eiseres gestelde hypothecaire verplichtingen, alsmede het voornemen van eiseres een reisbureau op te richten, overweegt de rechtbank ten overvloede dat deze evenmin kunnen afdoen aan voornoemd oordeel.

5. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning.

6. Het beroep is derhalve ongegrond.

7. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 05/54146

3

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

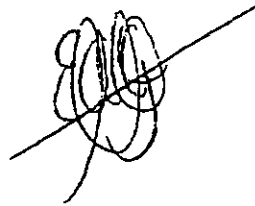
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.A. Poppe-Gielesen, rechter, en door deze en mr P. de Haas, griffier, ondertekend.

De griffier:

De rechter:

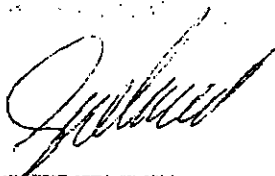
Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

2 - AUG 2007

wvd

ROERMOND, 25 augustus 2007
Inzake: TND
Ons kenmerk: 2006.001185.0001
Uw kenmerk: 05/54146

Aan
De voorzitter van de afd. Rechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 AUG 2007	
ZAAKNR.	6091
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

per gewone post en telefax 070-3651380

APPELSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake AWB 05/54146

Naam:
Geboren:
Verblijvende:
Land van herkomst: Bosnische
IND nummer: 0501.27.0380

Geeft eerbiedig te kennen:

Mevrouw , hierna te noemen appellante, geboren op
Bosnische nationaliteit en wonende te , te dezer zake woonplaats kiezende aan de Willem II singel 72 - 72a te 6041 HV Roermond (correspondentieadres postbus 71, 6040 AB Roermond) ten kantore van mr.drs. A. van der Toorn, advocaat, die verklaart door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit beroep en als gemachtigde zal optreden met het recht van vervanging heeft op 18 januari 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd met als doel "arbeid als zelfstandige". Bij beschikking van 15 februari 2005 is de aanvraag afgewezen. Appellante heeft tegen deze afwijzing bezwaar ingediend. Bij besluit van 30 november 2005 is het bezwaar ongegrond verklaard. Tegen deze ongegrondverklaring heeft appellante beroep ingesteld. Het beroep is ter zitting van 28 juni 2007 behandeld. Bij uitspraak van 25 juli 2007, verzonden op 2 augustus 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam het beroep ongegrond verklaard (productie 1). Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hierbij hoger beroep in.

Dit appelschrift berust op de navolgende grief:

-2-

Grief 1: strijd met het recht en/of de zorgvuldigheid

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door appellante genoemde omstandigheden geen aanleiding geven om toepassing te geven aan de hardheidsclausule. Naar het oordeel van de rechtbank heeft appellante niet onderbouwd dat zij onmisbaar is voor de VOF gedurende de periode dat zij een mvv-aanvraag in het land van herkomst moet doen. Evenmin heeft appellante naar het oordeel van de rechtbank onderbouwd waarom de andere twee vennoten van de VOF niet haar afwezigheid kunnen opvangen. Uit het bij het aanvullend bezwaarschrift gevoegde uittreksel van de Kamer van Koophandel van de VOF van appellante blijkt dat binnen de VOF 3 personen werkzaam zijn. Dit zijn naast appellante de andere twee vennoten. De te verrichten werkzaamheden worden gezamenlijk door de drie vennoten verrichte. Het is evident dat op basis van drie arbeidskrachten werk wordt aangenomen. Dit betekent naar de mening van appellante dat wanneer zij gedurende langere tijd zou moeten terugkeren naar het land van herkomst voor het doen van een mvv-aanvraag het aldan aangenomen werk door nog slechts twee personen verricht kan worden. Gelet op de aard en de omvang van de werkzaamheden is dat niet mogelijk. Nu uit het uittreksel van de kamer van Koophandel blijkt dat slechts drie personen in de VOF werkzaam zijn, is appellante van mening dat daarmee in rechte is onderbouwd dat zij gedurende een langere periode niet gemist kan worden en dat de overige vennoten haar werkzaamheden niet kunnen opvangen.

REDEN WAAROM,

Appellante U edelachtbare verzoekt de bestreden uitspraak te vernietigen.

Gemachtigde,

